

Opgaven udleveres til følgende EKA'er: EKA 421152E002		Hovedområde: BSS /Jura	
Prøvens navn: Civilproces			
Opgavetype: Alm. opgave			
Antal sider i opgavesættet (inkl. forsiden): 7			
Eksamensdato: 20.02.2023		Fra kl. 9.00	Til kl. 13.00
Eksamenslokale:			
Tilladte hjælpemidler: Alle – herunder batteridrevet pc som opslagsværk og internetadgang			
Materiale, der udleveres til eksaminanden: Intet ud over opgaveteksten			

Karakteropslag dato:

Senest 10.03.2023

Opgave 1

Anders Andersen drev et landbrug med blandt andet opdræt af grise. Grisestalden var en ældre bygning, hvor tagkonstruktionen trængte til at blive skiftet. Anders kontaktede derfor Brian Berg, der drev en mindre tømrervirksomhed som personlig virksomhed. Brian ville anvende nogle nyudviklede såkaldte ”superspær” i konstruktionen, hvortil Anders bemærkede, at han var ligeglad med navnet, bare det kunne holde. De aftalte herefter, at Brian skulle lave en ny tagkonstruktion til en samlet pris på 500.000 kroner. Brian udførte arbejdet som aftalt, og Anders betalte den aftalte pris.

Et par måneder senere blev det stormvejr, og tagkonstruktionen brød sammen. Ud over de materielle skader betød det, at samtlige grise måtte aflives.

Anders var ulykkelig og krævede erstatning af Brian i henhold til en opgørelse foretaget af hans revisor. Brian mente ikke, at han var ansvarlig for sammenbruddet. Efter hans opfattelse skyldtes sammenbruddet det voldsomme stormvejr og muligvis en fejl i de leverede superspær.

Anders bad herefter advokat Carla Carlsen om at anlægge sag mod Brian, der var repræsenteret af advokat Dan Danielsen. Carla udtog herefter stævning mod Brian ved Brians hjemting med påstand om, at Brian var erstatningsansvarlig for sammenbruddet af taget. Påstanden var opgjort til 800.000 kroner til dækning af opførelse af en ny tagkonstruktion og erstatning for de aflivede grise. Beløbene var opgjort i henhold til opgørelsen fra Anders’ revisor. Opgørelsen var vedlagt stævningen som bilag. Hun anmodede samtidig om udmeldelse af syn og skøn til fastlæggelse af årsagen til sammenbruddet.

Dan Danielsen bestred i et rettidigt afgivet svarskrift, at der var et ansvarsgrundlag, idet han gjorde gældende, at spærkonstruktionen var en ny men sikker konstruktion, og at Brian havde monteret spærene efter forskrifterne. Han bestred ligeledes opgørelsen af tabet, men

var enig i ønsket om syn og skøn.

Han anførte tillige, at der efter hans opfattelse skulle medvirke sagkyndige dommere, idet sagen omhandlede en ny spærkonstruktion, som en juridisk dommer næppe havde forstand på. Carla udtalte sig ikke om spørgsmålet. Retten afviste ved kendelse, at der skulle medvirke sagkyndige dommere.

Der blev herefter udmeldt og afholdt syn og skøn, hvor skønsmanden Erik Eriksen konkluderede, at superspærene havde vist sig at være en usikker konstruktion, og at usikkerheden var blevet forstærket af, at Brian ikke havde foretaget korrekt montering.

Producenten af ”superspær” havde ved en tilfældighed hørt om retssagen og var bekymret for sit renommé, og om sagen kunne få betydning ved eventuelle sager mod producenten. Derfor anmodede producenten om at indtræde i sagen. Producenten ville gøre gældende, at spærkonstruktionen – som anført af Brian – var en ny men sikker konstruktion, og at Brian derfor skulle frifindes i hvert fald for valget af spærkonstruktionen.

Dan protesterede mod anmodningen, medens Carla ikke udtalte sig om spørgsmålet.

Efter yderligere skriftveksling blev sagen berammet til hovedforhandling, hvor Carla blandt andet ønskede at afhøre Erik Eriksen.

Carla opdagede 2 uger før hovedforhandlingen, at hun havde glemt at medtage erstatning for driftstab i erstatningsopgørelsen. Driftstabet var opgjort af revisor til 200.000 kroner og fremgik af den som bilag fremlagte opgørelse. Carla anmodede derfor straks retten om tilladelse til at forhøje påstanden med 200.000 kroner. Hun anførte, at driftstabet allerede fremgik af det fremlagte bilag, og at det var en åbenbar fejl, at det ikke var medtaget i påstanden. Dan Danielsen protesterede straks mod forhøjelsen og anførte blandt andet, at han ikke havde været opmærksom på denne del af revisors opgørelse, og at han ikke kunne nå at gennemgå hele denne problematik så kort tid før hovedforhandlingen.

Retten afsagde herefter kendelse om, at påstanden ikke kunne forhøjes. Kendelsen blev afsagt 1 uge før hovedforhandlingen.

Hovedforhandlingen blev indledt som planlagt.

Da Erik Eriksen ankom til retssalen smilte han til Anders og sagde tak for sidst. Dan spurgte straks, hvad den bemærkning betød, og Erik oplyste, at han sidste weekend havde været til en fest, hvor også Anders og Anders' storesøster var med. Erik var faldet for storesøsteren, og de var faktisk blevet kærester og skulle snart giftes. Dan mente efter at have modtaget disse oplysninger, at Erik var inhabil som skønsmand og anmodede om, at skønserklæringen skulle udgå, og at der ikke skulle ske afhøring af Erik.

Spørgsmål

- 1. Var kendelsen om, at der ikke skulle medvirke sagkyndige dommere korrekt?**
- 2. Var kendelsen om, at påstanden ikke kunne forhøjes korrekt?**
- 3. Skal retten tillade producenten at indtræde i sagen?**
- 4. Hvordan skal retten forholde sig til Dans anmodning om, at skønserklæringen skal udgå, og at der ikke kan ske afhøring af Erik?**

Opgave 2

Hansen, der boede i Aarhus, havde længe ønsket sig at få en båd, men havde ikke råd til den, som han ønskede sig. Han fortalte på et tidspunkt sin kollega Sørensen, at han altid havde ønsket sig en Frank Fantom, der kostede 1.200.000 kroner. Sørensen havde lige solgt sin båd, og han foreslog derfor, at de skulle købe en båd sammen. De købte en brugt Frank Fantom, der lå i København, og de betalte hver halvdelen, så de kom til at eje båden – som de døbte Frihed – i lige sameje.

Da den tidligere ejer ikke havde brugt – og vedligeholdt – båden i de sidste par år, skulle der repareres nogle mindre skader. Hansen og Sørensen kendte Karstensen, der sammen med sin ægtefælle boede i Randers, mens han ejede den personligt drevne virksomhed Bådrenovering, der havde kontor og værksted i Aalborg. De indgik derfor en aftale med Bådrenovering om at foretage reparationerne. Bådrenovering skulle ifølge aftalen hente båden i København og reparere den på værkstedet i Aalborg. Selve reparationen ville tage ca. 1 uge, og herefter skulle Hansen og Sørensen hente båden på værkstedet, så de kunne sætte den i vandet i Aarhus.

En medarbejder fra Bådrenovering kørte med en lastbil til København for at hente båden. Hansen og Sørensen havde betalt en virksomhed fra København for at trække båden op fra vandet, så den kunne sættes på lastbilen. Medarbejderne fra de to virksomheder hjalp hinanden med at få båden op på lastbilen, men lige da medarbejderen fra Bådrenovering startede lastbilen, væltede båden og ramte kajen med det resultat, at den blev alvorligt skadet. Medarbejderen fra Bådrenovering ringede til Hansen, og efter en noget ophidset samtale lod hun båden blive liggende på kajen. Hansen fik båden transporteret til et værksted i København, og han kontaktede herefter Karstensen, der ikke ville betale for skaderne. Det var ifølge Karstensen medarbejderen, der var ansat i virksomheden fra København, der ikke havde sikret båden tilstrækkeligt på lastbilen.

Hansen og Sørensen kontaktede advokat Dinesen, og efter nogen korrespondance om sagen anbefalede han at anlægge sag mod Bådrenovering. Det nye værksted havde oplyst, at det

ville koste ca. 520.000 kroner at reparere båden. Sørensen var noget bekymret for omkostningerne forbundet med at anlægge en sag om så stort et beløb, mens Hansen – som han sagde – ”ikke havde noget at miste”. Han havde overført alle sine aktiver til sin ægtefælle i forbindelse med en tidligere konkurs, og han havde lånt pengene til båden – der med skaderne ikke var meget værd – af ægtefællen. Såfremt han tabte, kunne han blot lade være med at betale sagens omkostninger til Bådrenovering. Sørensen underskrev således følgende erklæring:

”Sørensen bemyndiger Hansen til i eget navn at anlægge, gennemføre og fuldbyrde søgsmål mod Bådrenovering om erstatning for skade på båden Frihed.”

Dinesen indleverede herefter med Hansen som sagsøger en stævning ved Københavns Byret med påstand om betaling af 520.000 kroner. Hansen gjorde til støtte for påstanden gældende, at sagsøgte – Karstensen – var erstatningsansvarlig for skaderne på Frihed, idet hans medarbejder ikke havde sikret båden tilstrækkeligt på lastbilen.

Karstensen indleverede rettidigt svarskrift med påstand om afvisning, subsidiært frifindelse. Han gjorde til støtte for påstanden om afvisning gældende, dels at der ikke var værneting for sagen ved Københavns Byret, og dels at Hansen ikke var berettiget til at gøre det samlede krav om erstatning gældende. Efter at have hørt Hansen traf retten afgørelse om ikke at afvise sagen.

Der blev under sagens videre forberedelse udmeldt syn og skøn, og skønsmanden fastsatte efter at have besigtiget båden omkostningerne til at udbedre skaderne til 430.000 kroner. Da Hansen og Sørensen gerne ville have repareret båden så hurtigt som muligt, indhentede Hansen – uden at underrette Karstensen – tilbud fra to firmaer i Aarhus. Begge tilbud omfattede alene de skader, som skønsmanden havde påpeget, men omkostningerne til at udbedre skaderne var ifølge det ene tilbud på 505.000 kroner og ifølge det andet på 510.000 kroner. Hansen kontaktede Dinesen, idet han ikke rigtigt kunne forstå, at skønsmanden var nået frem til 430.000 kroner, når det ville koste mindst 505.000 kroner at få udbedret

skaderne. Dinesen indleverede et processkrift til retten, og han fremlagde som bilag til processkriftet de to tilbud som grundlag for at stille følgende spørgsmål til skønsmanden: ”... giver de to tilbud skønsmanden anledning til at revurdere sit tidligere skøn over udbedringsomkostningerne.”

Retten pålagde Karstensen at ”fremkomme med sine bemærkninger til bilagens fremlæggelse samt sagsøgers formulering af spørgsmålet til skønsmanden senest den 19. september 2022.” Karstensen protesterede i et processkrift indleveret til retten den 21. september 2022 mod bilagets fremlæggelse og spørgsmålet til skønsmanden. Han undskyldte i den forbindelse, at processkriftet var blevet indleveret for sent, men der havde været meget travlt på værkstedet. Dinesen gjorde i et efterfølgende processkrift gældende, at fristoverskridelsen skulle have udeblivelsesvirkning.

Retten optog herefter spørgsmålene om fristoverskridelsen og de to bilags fremlæggelse til afgørelse.

Spørgsmål

- 1. Hvor er der værneting for sagen?**
- 2. Er Hansen berettiget til at gøre det samlede krav om erstatning gældende?**
- 3. Skal retten tillægge det udeblivelsesvirkning, at processkriftet indleveres den 21. september 2022?**
- 4. Skal retten tillade, at de to tilbud fremlægges?**